

Αριθμός Αποφάσεως

112/2016

ΤΟ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ SUPER LEAGUE ΕΛΛΑΔΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Σπυρίδωνα Ν. Καποδίστρια, Πρωτοδίκη, ο οποίος ορίσθηκε από την ΕΠΟ, ως τακτικό πειθαρχικό όργανο, κατά τα προβλεπόμενα στις διατάξεις των άρθρων 119 και 127B του Ν. 2725/1999, όπως αυτές τροποποιήθηκαν με το άρθρο 5 του Ν. 4326/2015, και τη Γραμματέα, Μαρία Περιστέρη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, την 04^η Απριλίου 2016 και ώρα 15:00, κατόπιν διαδοχικών αναβολών από την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της 12^{ης}-02-2016, για να δικάσει επί των αναφερομένων : Α) στην από 11-02-2016 Πειθαρχική Δίωξη του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων, η οποία διαβιβάσθηκε στο παρόν Πρωτοβάθμιο Μονομελές Πειθαρχικό Όργανο Super League Ελλάδα, με το υπ' αριθμ. πρωτ. 5719/11-02-2016 έγγραφο του Προέδρου και του Εκτελεστικού Γραμματέως της Ε.Π.Ο., στρέφεται, πλην άλλων, και κατά της Π.Α.Ε. ΑΕΚ, κοινοποιήθηκε, δε, στην τελευταία, με το υπ' αριθμ. πρωτ. 118/11-02-2016 διαβιβαστικό έγγραφό μας, και αφορά σε πειθαρχική παράβαση που προβλέπεται και τιμωρείται πειθαρχικώς από τις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3, 14, 15 παρ. 1, 6 περ. δ', στ' και 35 του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο., και Β) στην υπ' αριθμ. πρωτ. 101/10-02-2016 κλήση του ημετέρου δικαιοδοτικού οργάνου προς απολογία κατά της Π.Α.Ε. ΑΕΚ, για παραβάσεις των άρθρων 1, 5 επ., 14 παρ. 2 και 3, 15 παρ. 2 περ. δ' και ε', 3 περ. Α', 4 περ. Β' στοιχ. α' και β', 7 περ. γ' του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΝΕΚΦΩΝΗΣΗ των ανωτέρω πειθαρχικών υποθέσεων και κατά την εκδίκασή τους, η εγκαλούμενη Π.Α.Ε. ΑΕΚ παραστάθηκε ενώπιον του Πρωτοβάθμιου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου της Super League Ελλάδα δια των πληρεξουσίων δικηγόρων της, Πέτρου Καϊμακάμη και Κωνσταντίνου Μπάϊμπα, οι οποίοι ανέπτυξαν προφορικώς τους ισχυρισμούς της και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στο από 04-04-2016 έγγραφο υπόμνημα που κατέθεσαν, καθώς και στα πρακτικά της δίκης.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Ενώπιον του παρόντος Πρωτοβάθμιου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου Super League Ελλάδα νομίμως συνεκφωνήθηκαν και φέρονται προς συζήτηση, κατά την στην αρχή της παρούσας αναφερόμενη δικάσιμο, : Α) η από 11-02-2016 Πειθαρχική Δίωξη του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων, η οποία στρέφεται, πλην άλλων, και σε βάρος της Π.Α.Ε. ΑΕΚ, αφορά σε πειθαρχική παράβαση που προβλέπεται και τιμωρείται πειθαρχικώς από τις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3, 14, 15 παρ. 1, 6 περ. δ΄, στ΄ και 35 του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο. και διαβιβάσθηκε στο παρόν πρωτοβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο, με το υπ΄ αριθμ. πρωτ. 5719/11-02-2016 έγγραφο του Προέδρου και του Εκτελεστικού Γραμματέως της Ε.Π.Ο., και Β) η υπ΄ αριθμ. πρωτ. 101/10-02-2016 κλήση του ημετέρου δικαιοδοτικού οργάνου προς απολογία κατά της Π.Α.Ε. ΑΕΚ, για παραβάσεις των άρθρων 1, 5 επ., 14 παρ. 2 και 3, 15 παρ. 2 περ. δ΄ και ε΄, 3 περ. Α΄, 4 περ. Β΄ στοιχ. α΄ και β΄, 7 περ. γ΄ του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο. Θα πρέπει, δε, να διαταχθεί η ένωση και συνεκδίκαση αμφοτέρων των ανωτέρω πειθαρχικών διώξεων, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 46 παρ. 1 του Δικονομικού Κανονισμού Λειτουργίας Πειθαρχικών Επιτροπών ΕΠΟ, σε συνδυασμό και με εκείνες των άρθρων 591 παρ. 1 εδ. α΄ και 246 ΚΠολΔ, λόγω της πρόδηλης, κατά την κρίση του παρόντος δικαιοδοτικού οργάνου, μεταξύ τους συνάφειας, δεδομένου ότι στρέφονται κατά του ίδιου εγκαλούμενου νομικού προσώπου, ενώ αφορούν σε πειθαρχικώς ελεγκτές πράξεις, οι οποίες φέρονται ότι έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια και μετά τη λήξη του ποδοσφαιρικού αγώνος, που διεξήχθη την 07^η-02-2016, μεταξύ των ομάδων ΠΑΕ ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ ΑΘΗΝΩΝ και της εγκαλούμενης ΠΑΕ ΑΕΚ, στο πλαίσιο της 21^{ης} αγωνιστικής ημέρας του πρωταθλήματος «Super League Ελλάδα». Εξάλλου, οι δύο ως άνω συνεκδικαζόμενες πειθαρχικές διώξεις, καθ΄ ο μέρος δεν επικαλύπτονται, αλλά διαφοροποιούνται, ως προς τα διαλαμβανόμενα σε αμφοτέρα τα πειθαρχικά κατηγορητήρια πραγματικά περιστατικά, καθώς και την υπαγωγή τους στους οικείους κανόνες του Π.Κ. της Ε.Π.Ο., λειτουργούν συμπληρωματικώς μεταξύ τους. Ειδικότερα, θα πρέπει να επισημανθεί ότι κατά την υπό στοιχείο Α΄ ως άνω πειθαρχική δίωξη του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων, τα περιγραφόμενα σε αυτήν πραγματικά περιστατικά, τα οποία είναι ταυτόσημα

με τα ιστορούμενα τοιαύτα στην υπ' αριθμ. 2 πράξη που αποδίδεται στην εγκαλουμένη με την υπό στοιχείο Β' ως άνω πειθαρχική δίωξη, υπάγονται συλλήβδην στην έννοια των «εκτεταμένων επεισοδίων», τα οποία, ως ιδιαίτερη (διακεκριμένη) μορφή επεισοδίων, προβλέπονται από τη διάταξη του άρθρου 15 παρ. 6 περ. δ' του Π.Κ. της Ε.Π.Ο. και τιμωρούνται με τις εκεί οριζόμενες πειθαρχικές ποινές. Σημειωτέον, δε, ότι, όπως προκύπτει από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 8 παρ. 1 του Δικονομικού Κανονισμού Λειτουργίας Πειθαρχικών Επιτροπών της Ε.Π.Ο., 15 παρ. 6 περ. στ' και 35 παρ. 2 του Π.Κ της Ε.Π.Ο, ο Υπεύθυνος Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων είναι αποκλειστικώς αρμόδιος για την άσκηση συναφώς πειθαρχικής διώξεως σε περίπτωση «εκτεταμένων επεισοδίων», κατ' άρθρον 15 παρ. 6 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο. Εφόσον, επομένως, οι δύο παραπάνω πειθαρχικές διώξεις συνεκδικάζονται, ουδέν ζήτημα απαραδέκτου της υπό στοιχείο Α' πειθαρχικής διώξεως τίθεται, τόσο από το γεγονός ότι αυτή επικαλύπτει και συμπληρώνει την πρώτη, όσο και από το ότι με αυτήν προσδίδεται διαφορετικός νομικός χαρακτηρισμός στα ίδια πραγματικά περιστατικά και προτείνεται αρμοδίως η υπαγωγή τους στις διατάξεις περί «εκτεταμένων επεισοδίων», αφού μία τέτοια υπαγωγή δεν θα μπορούσε να γίνει νομίμως και παραδεκτώς, δυνάμει της υπό στοιχείο Β' ως άνω συνεκδικαζόμενης πειθαρχικής διώξεως.

Ι. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 14 παρ. 1 περ. α' του Π.Κ. της ΕΠΟ, οι διαγωνιζόμενες ομάδες οφείλουν να συμμορφώνονται προς τις επιβαλλόμενες σε αυτές υπό των αρμοδίων οργάνων υποχρεώσεις, να υλοποιούν τους επιτασσόμενους σε αυτές όρους και να λαμβάνουν κάθε προληπτικό μέτρο, το οποίο από τις συνθήκες απαιτείται για την ομαλή διεξαγωγή των αγώνων. Κατά, δε, τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του ιδίου ως άνω άρθρου, οι ομάδες έχουν την υποχρέωση να προστατεύουν το κύρος και την αξιοπιστία του αθλήματος του ποδοσφαίρου και ευθύνονται σε περίπτωση παραβάσεως του καταστατικού της, του παρόντος κανονισμού και των εν γένει κανονισμών της ΕΠΟ, ως αντικειμενικά υπαίτιες. Κάθε, δε, πράξη ή ενέργεια ατομική ή συλλογική, φυσικών ή νομικών προσώπων, που συνδέονται με ομάδα, με την οποία δημιουργείται στο φίλαθλο κοινό και στην (εν γένει) κοινή γνώμη αίσθημα απαξιώσεως και αποστροφής προς το

ποδόσφαιρο, με συνέπεια την άρνηση εκ μέρους του κοινού παρακολουθήσεως των αγώνων ποδοσφαίρου και προσελεύσεως στα γήπεδα, θα τιμωρείται από τις προβλεπόμενες οικείες διατάξεις του Πειθαρχικού Κώδικα της ΕΠΟ, ενώ σε περίπτωση μη ειδικής προβλέψεως, από τις γενικές διατάξεις των άρθρων 25 και 26 του ιδίου Κώδικα. Ωστόσο, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 4 του αυτού ως άνω άρθρου (14) του Π.Κ. της ΕΠΟ, δεν υπάρχει ευθύνη ομάδας για απρεπή συμπεριφορά θεατών σε αγώνα, εφόσον η ομάδα αυτή δεν έχει λάβει και διαθέσει εισιτήρια στους φιλάθλους της ή για απρεπή συμπεριφορά φιλάθλων, οι οποίοι στρέφονται αποκλειστικά και μόνο κατά της ομάδας τους. Εφόσον η ομάδα έχει λάβει και διαθέσει εισιτήρια στους φιλάθλους της, η ευθύνη της περιορίζεται στο τμήμα του γηπέδου (εξέδρες), που αντιστοιχούν τα εισιτήρια αυτά. Σε περίπτωση, δε, που η φιλοξενούμενη ομάδα δεν έχει λάβει και διαθέσει εισιτήρια στους φιλάθλους της, αλλά, παρά ταύτα, προσέλθει ικανός αριθμός φιλάθλων αυτής στο γήπεδο και, κατόπιν εντολής της αστυνομικής δύναμης, οι εν λόγω φίλαθλοι εισέλθουν σε διακριτό τμήμα του γηπέδου, τότε ο Παρατηρητής του Αγώνα θα μνημονεύει ρητά το περιστατικό αυτό στην έκθεσή του. Υπό αυτή την απαραίτητη προϋπόθεση, η φιλοξενούμενη ομάδα θα φέρει την πλήρη και αποκλειστική ευθύνη για τυχόν απρεπή συμπεριφορά των εν λόγω φιλάθλων. II. Περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 2 περ. α', β', γ' και δ' του Π.Κ. της ΕΠΟ, το άναμμα πυρσών, φωτοβολίδων, κροτίδων, βεγγαλικών, πυροτεχνημάτων και οποιουδήποτε εν γένει εύφλεκτου υλικού στις κερκίδες πριν την έναρξη, κατά τη διάρκεια ή μετά την λήξη του αγώνα, αν δεν επακολούθησε ρίψη αυτών, τιμωρείται με χρηματική ποινή, ύψους δύο χιλιάδων (2.000,00) ευρώ έως δέκα χιλιάδων (10.000,00) ευρώ (άρθρο 15 παρ. 2 περ. α' του Π.Κ. της ΕΠΟ). Σε περίπτωση, δε, υποτροπής και επαναλήψεως σε επόμενο αγώνα, η προβλεπόμενη ποινή διπλασιάζεται (άρθρο 15 παρ. 2 περ. β' του Π.Κ. της ΕΠΟ), ενώ σε περίπτωση υποτροπής και επαναλήψεως σε επόμενο αγώνα (τρίτο), η ως άνω χρηματική ποινή τριπλασιάζεται και επιβάλλεται ποινή διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές μίας (1) αγωνιστικής (άρθρο 15 παρ. 2 περ. γ' του Π.Κ. της ΕΠΟ). Επιπλέον, σε κάθε νέα περίπτωση υποτροπής και επαναλήψεως σε επόμενο αγώνα (τέταρτος, πέμπτος κ.λπ.), οι προβλεπόμενες ποινές του προηγούμενου αγώνα διπλασιάζονται (άρθρο 15 παρ. 2 περ. δ' του Π.Κ. της ΕΠΟ). Ως υποτροπή, δε, των αναφερόμενων στις

ως άνω διατάξεις, νοείται πάντα εντός της ίδιας αγωνιστικής περιόδου (άρθρο 15 παρ. 2 περ. ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ). Ωστόσο, οι προεκτεθείσες διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 2 του Π.Κ. της ΕΠΟ, στο βαθμό που προβλέπουν, ανεξαρτήτως της βαρύτητας των πειθαρχικών παραβάσεων, την επιβολή των ανωτέρω ελαχίστων ορίων των επιβλητέων χρηματικών ποινών, που κρίνονται αρκετά υψηλά για τις τρέχουσες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες, παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας, η οποία, ως γενική αρχή του δικαίου, αναγνωρίζεται παγίως από τη νομολογία των Δικαστηρίων, ως απορρέουσα από τις διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 1 και 25 παρ. 1 του Συντάγματος, αλλά και των άρθρων 6 παρ. 1, 8 παρ. 2, 9 παρ. 2 και 10 παρ. 2 της ΕΣΔΑ και διέπει όλη τη δημόσια δράση, δεσμεύουσα, μεταξύ άλλων, και τον εκάστοτε εφαρμοστή του δικαίου. Από τα παραπάνω, επομένως, προκύπτει ότι το παρόν Πρωτοβάθμιο Μονομελές Πειθαρχικό Όργανο έχει την ευχέρεια, με βάση την αρχή της αναλογικότητας, να μην τηρήσει τα ανωτέρω ελάχιστα όρια των επιβλητέων χρηματικών ποινών, που είναι βαρύτατα και εξοντωτικά για την πειθαρχικώς ελεγχόμενη ΠΑΕ, κρίνοντας τελικά ότι και μικρότερη από το ελάχιστο προβλεπόμενο όριο χρηματική ποινή είναι αναγκαία, πρόσφορη, κατάλληλη και ευρισκόμενη σε αναλογία με τη βαρύτητα του ανωτέρω πειθαρχικού αδικήματος και, επιπλέον, ότι επιτυγχάνεται τοιουτοτρόπως ο ίδιος σκοπός με αυτόν που επιδιώκουν οι προρρηθείσες διατάξεις του Π.Κ. της ΕΠΟ. Την ως άνω, δε, θεμελιώδη αρχή δύναται να εφαρμόσει ο πειθαρχικός δικαστής ακόμη και σε περίπτωση καθ' υποτροπήν τελέσεως του εν λόγω πειθαρχικού αδικήματος, όταν κρίνεται ότι ο διπλασιασμός ή η επαύξηση της επιβλητέας κατά περίπτωση ποινής καθιστά αυτήν δυσανάλογα επαχθή σε σχέση με τη βαρύτητα της παραβάσεως, με αποτέλεσμα η ποινή να υπερακοντίζει τον επιδιωκόμενο σκοπό και να οδηγήσει σε ανεπιεική αποτελέσματα για την πειθαρχικώς ελεγχόμενη ΠΑΕ. **III.** Τέλος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 6 του Π.Κ. της ΕΠΟ, «Ως εκτεταμένα θεωρούνται τα επεισόδια εκείνα στα οποία εμπλέκεται σημαντικός αριθμός προσώπων. Η πρόκληση κατά τη διάρκεια των επεισοδίων αυτών φθοράς ξένης ιδιοκτησίας ή έστω απλής σωματικής βλάβης αποτελεί επιβαρυντική περίπτωση. Σε περίπτωση δημιουργίας εκτεταμένων επεισοδίων προ, κατά την διάρκεια ή μετά την λήξη του αγώνα, επιβάλλονται

οι ακόλουθες ποινές : ... δ) Χρηματική ποινή εβδομήντα χιλιάδων ευρώ (70.000) έως εκατόν πενήντα χιλιάδων ευρώ (150.000) και ποινή διεξαγωγής δύο (2) έως τρεις (3) αγώνες χωρίς θεατές και αφαίρεση τριών (3) βαθμών από τον βαθμολογικό πίνακα, εάν τα επεισόδια έγιναν μέσα στον αγωνιστικό χώρο. ...». Από την τελευταία, δε, αυτή διάταξη, δε δίδεται ο ορισμός των «εκτεταμένων επεισοδίων», ήτοι δεν προσδιορίζονται τα ποιοτικά εκείνα χαρακτηριστικά που θα πρέπει να έχουν τα επεισόδια, ώστε να δύνανται να χαρακτηρισθούν ως «εκτεταμένα». Ωστόσο, από τη γραμματική διατύπωση της εν λόγω διατάξεως φαίνεται κατ' αρχήν ότι ο πειθαρχικός νομοθέτης θέλησε να εμπλέκεται σημαντικός αριθμός προσώπων στα γενόμενα επεισόδια, ώστε να θεωρηθούν «εκτεταμένα». Πέραν, όμως, του σημαντικού αριθμού των εμπλεκόμενων προσώπων, θα πρέπει τα εν λόγω επεισόδια να χαρακτηρίζονται από ιδιαίτερη ένταση και βιαιότητα, που θέτει εν αμφιβόλω την τήρηση της τάξεως και την ομαλή διεξαγωγή του αγώνος, ενώ δύναται να θέσει σε κίνδυνο το έννομο αγαθό της σωματικής ακεραιότητας ή ακόμη και της ζωής των παρευρισκόμενων στο γήπεδο προσώπων, καθώς και να βλάψει αλλότρια ιδιοκτησία. Η δε πρόκληση, κατά τη διάρκεια των επεισοδίων αυτών, φθοράς ξένης ιδιοκτησίας, ή έστω και απλής σωματικής βλάβης αποτελεί επιβαρυντική περίπτωση, που λαμβάνεται υπ' όψιν από το αρμόδιο πειθαρχικό όργανο, κατά την επιμέτρηση της επιβλητέας πειθαρχικής κυρώσεως.

Στην προκείμενη περίπτωση, από το από 07-02-2016 Φύλλο Αγώνος, την ομοιόχρονη έκθεση του παρατηρητή του αγώνος, την υπ' αριθμ. πρωτ. 1000/3/65/5 – ρε' από 08-02-2016 αναφορά του Διευθυντή της Διευθύνσεως Αστυνομίας Δυτικής Αττικής, την υπ' αριθμ. πρωτ. 1003/2/65/5-ρλθ' από 04-02-2016 Απόφαση του Διευθυντή της ίδιας ως άνω Αστυνομικής Διευθύνσεως, τον επισκοπηθέντα οπτικοακουστικό υλικό φορέα εγγραφής εικόνας και ήχου (DVD), στον οποίο αποτυπώνεται ο επίμαχος ποδοσφαιρικός αγώνας, τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων της πειθαρχικώς εγκαλουμένης, Ανδρέα Δημάτου του Ιωάννη και Αλεξάνδρου Αγγελόπουλου του Δημητρίου, που εξετάσθηκαν νομίμως στο ακροατήριο του παρόντος πρωτοβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου και περιέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημοσίας συνεδριάσεώς του, από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα, τα οποία προσκομίζει η πειθαρχικώς εγκαλούμενη, σε συνδυασμό και με τα διαμειφθέντα κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία,

αλλά και άπαντες τους διαλαμβανόμενους στο από 04-04-2016 υπόμνημά της ισχυρισμούς, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Την 07^η-02-2016 και ώρα 17:15, στο πλαίσιο της 21^{ης} αγωνιστικής ημέρας του Πρωταθλήματος Super League Ελλάδα, είχε προγραμματισθεί να διεξαχθεί στην Αθήνα, στο Δημοτικό Στάδιο Περιστερίου, ο ποδοσφαιρικός αγώνας μεταξύ των ομάδων ΠΑΕ ΑΠΣ ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ ΑΘΗΝΩΝ 1923 – ΠΑΕ ΑΕΚ, με γηπεδούχο την ομάδα της πρώτης από τις δύο διαγωνιζόμενες ΠΑΕ. Κατά τη διάρκεια, δε, της διεξαγωγής του εν λόγω ποδοσφαιρικού αγώνος, αλλά και αμέσως μετά τη λήξη αυτού, συνέβησαν, σύμφωνα με το φύλλο αγώνος που συνέταξε ο διαιτητής και την έκθεση που συνέταξε ο παρατηρητής του αγώνος, τα εξής πειθαρχικώς αξιόλογα και ελεγχόμενα περιστατικά, ήτοι : 1) Φίλαθλος της εγκαλουμένης προέβη στην εισαγωγή στο γήπεδο πυρσού, τον οποίο και άναψε στην κερκίδα αυτού, κατά τη διάρκεια ποδοσφαιρικού αγώνα, χωρίς, όμως, να προβεί ακολούθως σε ρίψη του. Πλέον συγκεκριμένα, στο 40' λεπτό του αγώνος, φίλαθλος της εγκαλουμένης άναψε έναν (1) πυρσό, ο οποίος και έσβησε στα χέρια του. 2) Περαιτέρω, μετά τη λήξη του αγώνος, σημαντικός αριθμός φιλάθλων της εγκαλουμένης ενεπλάκη σε εκτεταμένα επεισόδια εκτός, αλλά και εντός του αγωνιστικού χώρου, ενώ κατά τη διάρκεια των επεισοδίων αυτών προεκλήθησαν φθορές ξένης ιδιοκτησίας, καθώς και σωματική βλάβη προσώπου. Ειδικότερα, αποδεικνύεται ότι αμέσως μετά τη λήξη του ως άνω αγώνος, πενήντα (50) περίπου φίλαθλοι της εγκαλουμένης μετακινήθηκαν από τις θέσεις τους στην κερκίδα 1, όπου είχαν τοποθετηθεί, υπερπήδησαν τα κιγκλιδώματα της εν λόγω θύρας και εισήλθαν εντός της περιμέτρου του αγωνιστικού χώρου (ταρτάν). Οι εν λόγω, δε, φίλαθλοι της εγκαλουμένης κατευθύνθηκαν προς τους φιλάθλους της γηπεδούχου, ΠΑΕ ΑΠΣ ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ ΑΘΗΝΩΝ 1923, οι οποίοι ευρίσκονταν κατ' εκείνο το χρόνο στον ενδιάμεσο χώρο μεταξύ των κερκίδων των θυρών 1 και 7 και δη στο χώρο της καφετέριας του γηπέδου. Ακολούθησαν, δε, βίαιες συμπλοκές, σώμα με σώμα, μεταξύ των ως άνω φιλάθλων της ΠΑΕ ΑΕΚ και τριάντα (30) περίπου φιλάθλων της γηπεδούχου ΠΑΕ, με εκατέρωθεν ρίψεις διαφόρων αντικειμένων, όπως πλαστικών καθισμάτων, πινακίδων, δύο (2) πυρσών κ.λπ. Οι βίαιες αυτές συμπλοκές των οπαδών αμφοτέρων των διαγωνιζόμενων ομάδων έλαβαν χώρα τόσο εντός, όσο και εκτός της

περιφράξεως της περιμετρικής εκτάσεως του αγωνιστικού χώρου (ταρτάν), ήτοι πραγματοποιήθηκαν και εντός του αγωνιστικού χώρου, όπως αυτός ορίζεται από τις διατάξεις 1 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο. και 1 του Κ.Α.Π./Ε.Π.Ο., διήρκεσαν, δε, περίπου πέντε (5) λεπτά, ενώ έληξαν, μετά την επέμβαση των δυνάμεων των Αστυνομικών της Υ.Α.Τ., οπότε απομακρύνθηκαν πίσω στις θέσεις τους οι εν λόγω φίλαθλοι, σταματώντας τις μεταξύ τους συγκρούσεις. Αποτέλεσμα, δε, των κατά τα ως άνω γενόμενων συγκρούσεων ήταν, εκτός από την πρόκληση φθοράς διαφόρων αντικειμένων, που ευρίσκοντο στο γήπεδο, όπως διαφημιστικών πινακίδων, πλαστικών καθισμάτων κ.λπ., και η πρόκληση σωματικών βλαβών σε πρόσωπα και συγκεκριμένα στο φίλαθλο της γηπεδούχου ομάδος, Δημήτριο Καψίλη του Βασιλείου και της Αμαλίας-Μαρίας, ο οποίος, τραυματισθείς στην κοιλιακή χώρα, διεκομίσθη με ασθενοφόρο του ΕΚΑΒ στο νοσοκομείο «Αγία Όλγα», συνοδευόμενος από Αστυνομικούς της ΥΑΒΑΧ. Ο εν λόγω, εξάλλου, τραυματισθείς φίλαθλος της γηπεδούχου ομάδος συνελήφθη, ως εμπλεκόμενος στα ως άνω γενόμενα επεισόδια. Τα ανωτέρω, δε, πειθαρχικώς αξιόλογα περιστατικά επιρρωνύονται ιδίως από την υπ' αριθμ. πρωτ. 1000/3/65/5-ρε' από 08-02-2016 αναφορά συμβάντων του Διευθυντή της Διευθύνσεως Αστυνομίας Δυτικής Αττικής, ενώ θα πρέπει να επισημανθεί ότι οι περί του αντιθέτου καταθέσεις των ενόρκως εξετασθέντων στο ακροατήριο μαρτύρων της εγκαλούμενης ΠΑΕ δε δύνανται να κλονίσουν την πεποίθηση του παρόντος δικαιοδοτικού οργάνου, περί της αληθείας των ως άνω αποδεικνυόμενων πραγματικών περιστατικών. Ειδικότερα, δεν αποδεικνύεται ότι οι συμπλοκές μεταξύ των οπαδών των ανωτέρω διαγωνιζόμενων ομάδων ήσαν περιορισμένες κατ' έκταση, ούτε, δε, ότι σε αυτές συμμετείχε μικρός αριθμός προσώπων, περίπου δέκα (10) φιλάθλων από κάθε ΠΑΕ. Αντιθέτως, με βάση το σύνολο του προμνησθέντος αποδεικτικού υλικού, προκύπτει ότι οι συμπλοκές μεταξύ των φιλάθλων των δύο ΠΑΕ ήσαν περιορισμένες μεν χρονικώς, καθόσον διήρκεσαν μόλις πέντε (5) λεπτά, πλην, όμως, εκτυλίχθηκαν με ιδιαίτερη σφοδρότητα και επικινδυνότητα μεταξύ σημαντικού αριθμού οπαδών των δύο ομάδων, με βίαιες σωματικές φιλονικίες μεταξύ τους και με εκατέρωθεν ρίψεις αντικειμένων, που ήσαν ικανά και πρόσφορα να διακινδυνεύσουν το έννομο αγαθό της σωματικής ακεραιότητας, ακόμη, δε, και εκείνο της ζωής των παρευρισκομένων στο γήπεδο, καθώς και να βλάψουν αλλότρια ιδιοκτησία. Τελικώς, δε, κατά τη διάρκεια των βιαιών αυτών

συμβάντων προεκλήθη η σωματική βλάβη του προρρηθέντος φιλάθλου της γηπεδούχου ομάδος, καθώς και η φθορά διαφόρων αντικειμένων, που ευρίσκοντο στο γήπεδο. Με βάση, επομένως, τα ανωτέρω αποδεικνυόμενα πραγματικά περιστατικά, τα εκτυλιχθέντα επεισόδια, που έλαβαν χώρα και εντός του αγωνιστικού χώρου, ήσαν εκτεταμένα, καθώς σε αυτά συμμετείχε σημαντικός αριθμός φιλάθλων αμφοτέρων των διαγωνιζόμενων ΠΑΕ, ενώ χαρακτηρίζονταν από ιδιαίτερη ένταση και βιαιότητα, που έθεσε εν αμφιβόλω την τήρηση της τάξεως στο γήπεδο, διακινδυνεύοντας συνάμα και εν τέλει βλάπτοντας τα προρρηθέντα έννομα αγαθά. Επιπλέον, εξαιτίας της εντάσεως, αλλά και της εκτάσεως των ανωτέρω βιαιών συμβάντων, προεκλήθη στο φίλαθλο κοινό και στην εν γένει κοινή γνώμη αίσθημα έντονης απαξιώσεως και αποστροφής προς το ποδόσφαιρο. Δεδομένου, δε, ότι για τα περιστατικά αυτά έχει ασκηθεί η υπό στοιχείο Α' ως άνω πειθαρχική δίωξη για εκτεταμένα επεισόδια από τον καθ' ύλην αρμόδιο προς τούτο Υπεύθυνο Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων (άρθρα 15 παρ. 6 περ. στ' και 35 παρ. 2 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.), πρέπει, κατ' ορθότερο νομικό χαρακτηρισμό, να αντιμετωπιστούν ως τέτοια, ήτοι ως εκτεταμένα επεισόδια τα οποία επισυνέβησαν εντός του αγωνιστικού χώρου (άρθρο 15 παρ. 6 περ. δ' του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.), και όχι ως είσοδος οπαδών στον αγωνιστικό χώρο του γηπέδου, συνδεόμενη με βιαιοπραγίες κατά προσώπων ή φθορές ξένης ιδιοκτησίας (άρθρο 15 παρ. 4 περ. Β' στοιχ. β' του Π.Κ της ΕΠΟ), όπως ο εν λόγω νομικός χαρακτηρισμός αποδίδεται στο ίδιο βιοτικό συμβάν με την υπό στοιχείο Β' ως άνω πειθαρχική δίωξη του ημετέρου δικαιοδοτικού οργάνου, διότι συντρέχουν εν προκειμένω άπασης οι προϋποθέσεις για την κατάφαση της εν λόγω διακεκριμένης μορφής επεισοδίων, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στην υπό στοιχείο ΙΙΙ ως άνω νομική σκέψη της παρούσας. Συναφώς, δε, θα πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμος, ο περί του αντιθέτου επικουρικώς προβαλλόμενος ισχυρισμός της πειθαρχικώς εγκαλουμένης, σύμφωνα με τον οποίο τα ανωτέρω καταφασκόμενα πραγματικά περιστατικά δεν εμπίπτουν στην έννοια των εκτεταμένων επεισοδίων. Εξάλλου, η εγκαλουμένη, τόσο με προφορική δήλωση των πληρεξουσίων δικηγόρων της, καταχωρισθείσα στα ταυτάρια με την παρούσα πρακτικά δημοσίας συνεδριάσεως, όσο και με το από 04-04-2016

έγγραφο απολογητικό υπόμνημά της, ισχυρίζεται ότι δεν υπέχει οιαδήποτε ευθύνη για την προπεριγραφόμενη συμπεριφορά των φιλάθλων της, καθόσον δεν έλαβε, ούτε διέθεσε εισιτήρια στους τελευταίους, ενώ αυτοί προσήλθαν αυτόθροα και μεμονωμένα στο Δημοτικό Στάδιο Περιστερίου. Επιπλέον, ισχυρίζεται ότι ο παρατηρητής του αγώνος ουδόλως ανέγραψε στην έκθεσή του, ως έδει για τη θεμελίωση της πειθαρχικής της ευθύνης, ότι οι φιλάθλοι της εισήλθαν και τοποθετήθηκαν, κατόπιν εντολής της αστυνομικής δύναμews, σε διακριτό τμήμα του γηπέδου. Ο προκείμενος, δε, ισχυρισμός της εγκαλουμένης, που κατατείνει στην άρση της αντικειμενικής της ευθύνης, για την προεκτεθείσα απρεπή συμπεριφορά των φιλάθλων της, τυγχάνει μεν νόμιμος, ως ερειδόμενος στην προεκτεθείσα στην υπό στοιχείο Ι νομική σκέψη της παρούσας διάταξη του άρθρου 14 παρ. 4 εδ. α', γ' και δ' του Π.Κ. της ΕΠΟ, πλην, όμως, ελέγχεται ως ουσιαστικά αβάσιμος και εντεύθεν απορριπτέος. Ειδικότερα, δυνάμει της υπ' αριθμ. πρωτ. 1003/2/65/5-ρλθ' από 04-02-2016 αποφάσεως του Διευθυντή της Διευθύνσεως Αστυνομίας Δυτικής Αττικής, αποφασίσθηκε η γηπεδούχος ομάδα, ΠΑΕ ΑΠΣ ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ ΑΘΗΝΩΝ 1923, να εκδώσει και να διαθέσει με ευθύνη της 6.596 εισιτήρια, προοριζόμενα για τις θύρες 1, 2, 3, 4, 5 και 7 του Δημοτικού Σταδίου Περιστερίου και για τους φιλάθλους αμφοτέρων των διαγωνιζόμενων ομάδων, οι οποίοι θα προσέρχονταν μεμονωμένα στο εν λόγω γήπεδο. Επιπλέον, με την ίδια ως άνω απόφασή του, ο Διευθυντής της Διευθύνσεως Αστυνομίας Δυτικής Αττικής δεν αποδέχθηκε το αίτημα της εγκαλούμενης ΠΑΕ ΑΕΚ να προβεί αυτή στην οργανωμένη διάθεση οχτακοσίων (800) εισιτηρίων στους φιλάθλους της. Περαιτέρω, όμως, όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ. πρωτ. 1000/3/65/5/ρε' από 08-02-2016 αναφορά συμβάντων του Διευθυντή της αυτής ως άνω Αστυνομικής Διευθύνσεως, οι φιλάθλοι της φιλοξενούμενης και ήδη εγκαλούμενης ΠΑΕ προσήλθαν στο εν λόγω γήπεδο για την παρακολούθηση του ανωτέρω ποδοσφαιρικού αγώνος και κατέλαβαν τις κερκίδες της θύρας 1 αυτού. Το εν λόγω, εξάλλου, γεγονός, προκύπτει και από τα αναγραφόμενα στην ίδια την από 07-02-2016 έκθεση του παρατηρητή του αγώνος, και δη στο υπό στοιχείο Α.6 πεδίο αυτής με τίτλο «*Άλλα συμβάντα ...*», σύμφωνα με τα οποία, «*η θύρα 1 ... είχε διατεθεί στη φιλοξενούμενη ομάδα για τη φιλοξενία μεμονωμένων φιλάθλων της*». Τέλος, ο ενόρκως εξετασθείς κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία μάρτυρας της εγκαλούμενης ΠΑΕ, Ανδρέας Δημάτος του Ιωάννη, σε σχετικές ερωτήσεις του

παρόντος δικαιοδοτικού οργάνου κατέθεσε με σαφήνεια ότι οι φίλαθλοι της ΠΑΕ ΑΕΚ είχαν τοποθετηθεί στις κερκίδες της θύρας 1 από τις αστυνομικές δυνάμεις, για λόγους ασφαλείας, ενώ, ακολούθως, κατέθεσε και ότι «διάσπαρτοι» φίλαθλοι της ίδιας ΠΑΕ είχαν καταλάβει θέσεις σε κερκίδες και άλλων θυρών του αυτού γηπέδου. Ως εκ τούτων, δεν καταλείπεται οιαδήποτε αμφιβολία στο παρόν δικαιοδοτικό όργανο, περί του ότι ικανός αριθμός φιλάθλων της εγκαλουμένης, εισήλθε και κατέλαβε διακριτό τμήμα του γηπέδου, κατόπιν εντολής της αστυνομικής δυνάμεως, και δη τις κερκίδες της θύρας 1 αυτού. Βέβαια, από τα ως άνω αποδεικτικά στοιχεία δεν προκύπτει έστω και κατά προσέγγιση ο αριθμός των φιλάθλων της εγκαλουμένης, που παρακολούθησαν τον επίμαχο αγώνα, πλην, όμως, από το επισκοπηθέν οπτικοακουστικό υλικό αποδεικνύεται ότι οι φίλαθλοι της εγκαλουμένης είχαν τοποθετηθεί κυρίως στις θέσεις των κερκίδων της ως άνω θύρας, ο δε αριθμός τους ήταν ικανός και υπερέβαινε τουλάχιστον τους πεντακόσιους (500) φιλάθλους. Εξάλλου, στην από 07-02-2016 έκθεση του παρατηρητή του αγώνος δεν αναγράφεται ρητώς στο οικείο πεδίο, ήτοι στο υπό στοιχείο Β' τοιούτο, με τίτλο «*Παρουσία Φιλάθλων Φιλοξενούμενης Π.Α.Ε.*», το γεγονός ότι προσήλθε ικανός αριθμός φιλάθλων της εγκαλουμένης ΠΑΕ, που, κατόπιν σχετικής εντολής της αστυνομικής δυνάμεως, εισήλθε σε διακριτό τμήμα του γηπέδου και δη στις εξέδρες της θύρας 1 του Δημοτικού Σταδίου Περιστερίου. Ωστόσο, η τοιαύτη τυπική παράλειψη του παρατηρητή, να επαναδιατυπώσει το ως άνω γεγονός και στο οικείο υπό στοιχείο Β' πεδίο της εκθέσεώς του, πέραν της προεκτεθείσης αναφοράς αυτού στο υπό στοιχείο Α.6 τοιούτο, αλυσιτελώς προτείνεται από την εγκαλουμένη και δε δύναται να αναιρέσει την πειθαρχική της ευθύνη, ως προς τα προπεριγραφόμενα επισυμβάντα επεισόδια, διότι, σύμφωνα και με τα ανωτέρω καταφασκόμενα, αποδεικνύεται ότι ικανός αριθμός μεμονωμένων φιλάθλων της ΠΑΕ ΑΕΚ τοποθετήθηκε σε συγκεκριμένη θύρα του γηπέδου, ήτοι στη θύρα 1 αυτού, και παρακολούθησε τον επίμαχο αγώνα. Ως εκ τούτων, θεμελιώνεται η αντικειμενική ευθύνη της εγκαλουμένης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 παρ. 2, 3 και 4 του Π.Κ. της ΕΠΟ, ενώ ο προρρηθείς περί του αντιθέτου ισχυρισμός της πρέπει να απορριφθεί ως κατ' ουσίαν αβάσιμος. Περαιτέρω, η πειθαρχικώς εγκαλουμένη ισχυρίζεται ότι τα ανωτέρω επισυμβάντα εκτεταμένα επεισόδια

θα είχαν αποφευχθεί εάν είχε υλοποιηθεί η αναγραφόμενη στην υπ' αριθμ. πρωτ. 1003/2/65/5-ρλθ' από 04-02-2016 απόφαση του Διευθυντή της Διευθύνσεως Αστυνομίας Δυτικής Αττικής, απαγόρευση της παρουσίας οποιουδήποτε φιλάθλου στο κατάστημα καφέ, που ευρίσκεται εντός του γηπέδου ανάμεσα στις θύρες 7 και 1 αυτού, από την ώρα εκδηλώσεως των μέτρων τάξεως μέχρι και την αποχώρηση όλων των φιλάθλων. Ότι, επιπλέον, η ίδια δεν επέδειξε οιαδήποτε υπαιτιότητα, ως προς την τήρηση της εν λόγω απαγορεύσεως και ότι τελικώς στον χώρο μεταξύ των ανωτέρω θυρών εκτυλίχθηκαν τα ως άνω εκτεταμένα επεισόδια. Ο προκείμενος, ωστόσο, αρνητικός ισχυρισμός της εγκαλούμενης ΠΑΕ τυγχάνει απορριπτέος προεχόντως ως νόμω αβάσιμος και δη ως ερειδόμενος επί εσφαλμένης προϋποθέσεως, δεδομένου ότι βάλλει κατά της υπαιτιότητάς της, ως προς την τήρηση των τεθέντων από την αστυνομική αρχή μέτρων τάξεως εντός του γηπέδου. Ωστόσο, η ευθύνη της εγκαλουμένης θεμελιώνεται εν προκειμένω, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 παρ. 2 και 3 του Π.Κ. της ΕΠΟ, ως αντικειμενική, ήτοι η εγκαλούμενη ΠΑΕ ευθύνεται αντικειμενικώς για τις ανωτέρω πειθαρχικές παραβάσεις των φιλάθλων της, που συνδέονται με αυτήν. Σε κάθε, δε, περίπτωση, θα πρέπει να επισημανθεί ότι από το σύνολο του προμνησθέντος αποδεικτικού υλικού, δεν προκύπτει πως οι αρμόδιες αστυνομικές δυνάμεις, που ήσαν επιφορτισμένες με την τήρηση της ευταξίας εντός του γηπέδου, είχαν παραταχθεί, μετά τη λήξη του επίμαχου ποδοσφαιρικού αγώνος, στο χώρο μεταξύ της θύρας 1, όπου είχαν τοποθετηθεί οι φίλαθλοι της ΠΑΕ ΑΕΚ, και της θύρας 7, όπου ευρίσκονταν οι φίλαθλοι της γηπεδούχου ΠΑΕ, και δη στο χώρο έμπροσθεν της καφετέριας, που παρεμβάλλεται μεταξύ των ανωτέρω θυρών. Ωστόσο, η τυχόν παράλειψη των αρμοδίων αστυνομικών δυνάμεων, να λάβουν τα απαιτούμενα προληπτικά μέτρα, ώστε να αποτραπεί το ενδεχόμενο της παραβίασεως της ανωτέρω αστυνομικής απαγορεύσεως, δε δύναται σε καμία περίπτωση να δικαιολογήσει τα εν λόγω εκτεταμένα επεισόδια, τα οποία εκτυλίχθηκαν με ιδιαίτερη σφοδρότητα και με άμεσο και ενεστώτα κίνδυνο για τη ζωή και τη σωματική ακεραιότητα τόσο των εμπλεκόμενων σε αυτά, όσο και των τρίτων παρευρισκόμενων στο γήπεδο προσώπων. Ως εκ τούτου, από την προπαρατεθείσα παράλειψη των αστυνομικών δυνάμεων, να περιφρουρήσουν προσηκόντως το χώρο του γηπέδου και να διασφαλίσουν την τήρηση της τάξεως, δε δύναται να αρθεί η αντικειμενική ευθύνη της

εγκαλουμένης για την απρεπή συμπεριφορά των φιλάθλων της. Τέλος, ωσαύτως απορριπτέος ως νόμω αβάσιμος και δη ως ερειδόμενος επί εσφαλμένης προϋποθέσεως, κρίνεται και ο έτερος επικουρικώς προβαλλόμενος ισχυρισμός της εγκαλουμένης, περί του ότι αυτή δεν υπείχε σχετική νομική υποχρέωση προσλήψεως προσωπικού ασφαλείας για τον εν λόγω αγώνα, κατ' άρθρον 41 Δ' του Ν. 2725/1999, ως έχει τροποποιηθεί και ισχύει. Επομένως, με βάση τα ανωτέρω αποδεικνυόμενα πραγματικά περιστατικά, προκύπτει ότι η εγκαλούμενη ΠΑΕ ΑΕΚ φέρει αντικειμενική ευθύνη για τις ακόλουθες πειθαρχικές παραβάσεις, στις οποίες υπέπεσαν οι φίλαθλοί της και ειδικότερα : 1] για την αποδιδόμενη σε αυτήν, με την υπ' αριθμ. 101/10-02-2016 κλήση προς απολογία του Πρωτοβάθμιου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου Super League Ελλάδα, πειθαρχική παράβαση της εισαγωγής στο γήπεδο και της αφής ενός (1) πυρσού, τελεσθείσης καθ' υποτροπήν, δεδομένης της καταφάσεως της πειθαρχικής ευθύνης της εγκαλουμένης για όμοιες πράξεις σε επτά προγενεστέρως διενεργηθέντες αγώνες της ίδιας αγωνιστικής περιόδου, δυνάμει των υπ' αριθμ. 269/18-09-2015, 290/02-10-2015, 299/09-10-2015, 322/30-10-2015, 342/13-11-2015, 354/30-11-2015 και 381/18-12-2015 τελεσίδικων αποφάσεων του παρόντος Πειθαρχικού Οργάνου (άρθρα 14 παρ. 2 και 3, 15 παρ. 2 περ. δ', ε' και 7 περ. γ' εδ. α' του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.), και 2] για την αποδιδόμενη σε αυτήν, με την από 11-02-2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου 5719/11-02-2016 πειθαρχική δίωξη του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων, πειθαρχική παράβαση της προκλήσεως εκτεταμένων επεισοδίων εντός του αγωνιστικού χώρου, στα οποία ενεπλάκη σημαντικός αριθμός προσώπων και προκλήθηκαν ταυτόχρονα φθορές ξένης ιδιοκτησίας και σωματική βλάβη προσώπου (άρθρα 14 παρ. 2 και 3, 15 παρ. 6 περ. δ' του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.). Περαιτέρω, λαμβανομένων υπ' όψιν της ιδιαίτερης απαξίας των ως άνω πειθαρχικών παραβάσεων, για τις οποίες καταφάσθηκε η αντικειμενική ευθύνη της εγκαλουμένης, της ιδιαίτερης σφοδρότητας, αλλά και της χρονικής διάρκειας των ανωτέρω εκτεταμένων επεισοδίων, που προκλήθηκαν από τους φιλάθλους της, της εντάσεως της διακινδυνεύσεως της σωματικής ακεραιότητας των ευρισκομένων στο γήπεδο προσώπων, της εκτάσεως και της σπουδαιότητας της προκληθείσης

σωματικής βλάβης, αλλά και των φθορών ξένης ιδιοκτησίας, καθώς και της προκλήσεως στο φίλαθλο κοινό και στην εν γένει κοινή γνώμη αισθήματος έντονης απαξιώσεως και αποστροφής προς το ποδόσφαιρο, με συνέπεια την άρνηση εκ μέρους του κοινού παρακολουθήσεως των αγώνων ποδοσφαίρου και προσελεύσεως στα γήπεδα, κρίνεται ότι πρέπει στην εγκαλούμενη ΠΑΕ ΑΕΚ να επιβληθούν οι ακόλουθες πειθαρχικές κυρώσεις και δη :

α) Για την πρώτη πράξη, την οποία τέλεσε καθ' υποτροπήν (παράβαση άρθρων 14 παρ. 2 και 3, 15 παρ. 2 περ. δ', ε' και 7 περ. γ' εδ. α' του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.), πρέπει να της επιβληθεί χρηματική ποινή, ποσού χιλίων πεντακοσίων (1.500,00) ευρώ. Επισημαίνεται, δε, συναφώς ότι εν προκειμένω, παρά την κατάφαση του στοιχείου της υποτροπής, ως προς την εκ μέρους της εγκαλουμένης τέλεση της εν λόγω πειθαρχικής παραβάσεως, δεν κρίνεται αναγκαία, πρόσφορη και τελούσα σε αναλογία με τη βαρύτητα του ανωτέρω πειθαρχικού αδικήματος η επιβολή σε αυτήν (εγκαλουμένη) ποινής εντός του διαγραφόμενου από τις διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 2 περ. γ' και δ' του Π.Κ. της ΕΠΟ πλαισίου, λαμβανομένου, μάλιστα, υπ' όψιν και του γεγονότος ότι, με τις προμνησθείσες αποφάσεις του Πειθαρχικού τούτου Οργάνου, οι προγενεστέρως επιβληθείσες στην εγκαλουμένη πειθαρχικές ποινές, κατ' εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας, κυμάνθησαν κάτω από τα ελάχιστα όρια των απειλούμενων πλαισίων ποινών. Συνακόλουθα, το καταφασθέν στοιχείο της υποτροπής, ελήφθη εν προκειμένω υπ' όψιν ως επιβαρυντική περίπτωση, κατά την επιμέτρηση της επιβληθείσης στην εγκαλουμένη ποινής, στο πλαίσιο της εφαρμογής της αρχής της αναλογικότητας, και όχι προκειμένου για το διπλασιασμό ή την περαιτέρω επαύξηση της απειλούμενης από τη διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 2 περ. δ'-γ' του Π.Κ. της ΕΠΟ ποινής, και δη τη σωρευτική επιβολή ποινής διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές για μία (1) αγωνιστική, η οποία παρίσταται ως δυσανάλογα επαχθής εν σχέσει με τη βαρύτητα της εν λόγω παραβάσεως.

β) Για τη δεύτερη πράξη (παράβαση άρθρων 14 παρ. 2 και 3, 15 παρ. 6 περ. δ' του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.), πρέπει να επιβληθεί στην εγκαλουμένη χρηματική ποινή, ποσού εβδομήντα χιλιάδων (70.000,00) ευρώ, η ποινή της διεξαγωγής δύο (2) αγώνων χωρίς θεατές, καθώς και η ποινή της αφαιρέσεως τριών (3) βαθμών από το βαθμολογικό πίνακα της τρέχουσας αγωνιστικής περιόδου. Οι ως άνω, εξάλλου, επιβαλλόμενες στην εγκαλούμενη ΠΑΕ πειθαρχικές κυρώσεις παρίστανται ως αναγκαίες, πρόσφορες, κατάλληλες και ευρισκόμενες σε

αναλογία με τη βαρύτητα του πειθαρχικού αδικήματος, για το οποίο αυτή (εγκαλουμένη) φέρει αντικειμενική ευθύνη, δεδομένου, μάλιστα, ότι τοιουτοτρόπως επιτυγχάνεται παραλλήλως και ο σκοπός τόσο της ειδικής, όσο και της γενικής προλήψεως, τον οποίο επιδιώκουν οι προρρηθείσες διατάξεις του Π.Κ. της ΕΠΟ. Τέλος, πρέπει, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 4 του Π.Κ. της ΕΠΟ, να καθορισθεί συνολική χρηματική ποινή, αποτελούμενη από εκείνη των 70.000,00 ευρώ, ως ποινή βάση, που επιβλήθηκε στην εγκαλουμένη για τη δεύτερη ως άνω πράξη της, επαυξανόμενη κατά το χρηματικό ποσό των $(1.500,00 : 2 =) 750,00$ ευρώ, από την επιβληθείσα στην εγκαλουμένη ποινή για την πρώτη ως άνω πράξη της, ήτοι θα πρέπει να καθορισθεί συνολική χρηματική ποινή ποσού $(70.000,00 + 750,00 =)$ εβδομήντα χιλιάδων επτακοσίων πενήντα $(70.750,00)$ ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ με παρούσα την πειθαρχικώς εγκαλουμένη Π.Α.Ε. ΑΕΚ Α) την υπ' αριθμ. πρωτ. 5719/11-02-2016 Πειθαρχική Δίωξη του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων και Β) την υπ' αριθμ. πρωτ. 101/10-02-2016 κλήση προς απολογία του Πρωτοβάθμιου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου Super League Ελλάδα.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ τον κατ' άρθρο 14 παρ. 4 του Π.Κ. της ΕΠΟ ισχυρισμό της εγκαλουμένης.

ΔΕΧΕΤΑΙ ότι η εγκαλουμένη Π.Α.Ε. ΑΕΚ τέλεσε : 1) την αποδιδόμενη σε αυτήν, με την υπ' αριθμ. 101/10-02-2016 κλήση προς απολογία του Πρωτοβάθμιου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου Super League Ελλάδα, πειθαρχική παράβαση της εισαγωγής στο γήπεδο και της αφής ενός (1) πυρσού, κατά τη διάρκεια του αγώνα, χωρίς να επακολουθήσει η ρίψη του στον αγωνιστικό χώρο ή σε άλλη εξέδρα, καθ' υποτροπήν, δεδομένης της καταφάσεως της πειθαρχικής ευθύνης της εγκαλουμένης για όμοιες πράξεις σε επτά προγενεστέρως διενεργηθέντες αγώνες της ίδιας αγωνιστικής περιόδου, δυνάμει των υπ' αριθμ. 269/18-09-2015, 290/02-10-2015, 299/09-10-2015, 322/30-10-2015, 342/13-11-2015, 354/30-11-2015 και 381/18-12-2015 τελεσίδικων αποφάσεων του παρόντος Πειθαρχικού Οργάνου (άρθρα 14

παρ. 2 και 3, 15 παρ. 2 περ. δ', ε' και 7 περ. γ' εδ. α' του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.), και 2) την αποδιδόμενη σε αυτήν, με την από 11-02-2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου 5719/11-02-2016 πειθαρχική δίωξη του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων, πειθαρχική παράβαση της προκλήσεως εκτεταμένων επεισοδίων εντός του αγωνιστικού χώρου, στα οποία ενεπλάκη σημαντικός αριθμός προσώπων και προκλήθηκαν ταυτόχρονα φθορές ξένης ιδιοκτησίας και σωματική βλάβη προσώπου (άρθρα 14 παρ. 2 και 3, 15 παρ. 6 περ. δ' του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.).

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στην Π.Α.Ε. ΑΕΚ α) για την πρώτη πράξη (άρθρα 14 παρ. 2 και 3, 15 παρ. 2 περ. δ', ε' και 7 περ. γ' εδ. α' του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.) τη χρηματική ποινή του ποσού των χιλίων πεντακοσίων (1.500,00) ευρώ, και β) για τη δεύτερη πράξη (άρθρα 14 παρ. 2 και 3, 15 παρ. 6 περ. δ' του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.), τη χρηματική ποινή του ποσού εβδομήντα χιλιάδων (70.000,00) ευρώ, την ποινή της διεξαγωγής δύο (2) αγώνων χωρίς θεατές, καθώς και την ποινή της αφαιρέσεως τριών (3) βαθμών από το βαθμολογικό πίνακα της τρέχουσας αγωνιστικής περιόδου.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ συνολική χρηματική ποινή, ποσού εβδομήντα χιλιάδων επτακοσίων πενήντα (70.750,00) ευρώ (άρθρο 4 παρ. 4 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.).

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίασή του, την 04^η Απριλίου 2016.

Ο ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Σπυρίδων Καποδίστριας
Πρωτοδίκης

Μαρία Περιστέρη